

Súd: Okresný súd Senica
Spisová značka: 7C/285/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2112219408
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 07. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Sláviková
ECLI: ECLI:SK:OSSE:2013:2112219408.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Senica sudkyňou JUDr. Vierou Slávikovou v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO 35 807 598, Bratislava, Pribinova 25, právne zastúpený: Fridrich Paľko, s.r.o., IČO 36 864 421, Bratislava, Grösslingova 4, zast. Doc. JUDr. Branislavom Fridrichom, PhD., advokátom a konateľom proti žalovanému: Slovenská republika, konajúca prostredníctvom Ministerstva spravodlivosti o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy takto

rozhodol:

Súd žalobu zamieta.

Súd žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobami doručenými Okresnému súdu Trnava dňa 27.9.2012 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 96182,91 € a to titulom majetkovej škody v sume 52211,11 € a nemajetkovej ujmy v sume 43971,80 €, ktorá žalobcovi vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Trnava ako exekučného súdu, keď o žiadostiach o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie a návrhoch na zmenu exekútora v exekučných konaniach vedených pod exekučným číslom EX 4864/2011, 5851/2011, 6083/2011, 5515/2011, 11487/2009, 2118/2010, 1444/2009, 1398/2009, 3147/2009, 13530/2010, 10599/2008, 6538/2009, 7418/2009, 364/2005, 328/2005, 1048/2006, 12592/2008, 6166/2009, 15461/2010, 7609/2009, 190/2006, 457/2006, 473/2007, 4222/2009, 1343/2007m, 13515/2010, 12116/2010, 15216/2011, 4814/2012, 4908/2012, 1280/2006, 295/2005, 228/2005, 14093/2011, 14094/2011, 66/2004, 1170/2006, 451/2004, 3558/2011, 11561/2008, 5699/2011, 5658/2011, 5556/2011, 5851/2011, 11523/2011, 12474/2011, 14644/2010, 6815/2010, 6391/2011, 6618/2011, 5822/2011, 5658/2011, 7305/2010, 3762/2011, 5702/2011, 7044/2010, 13428/2010, 1371/2011, 6763/2007, 13792/2010, 15200/2010, 7194/2009, 13539/2010, 2333/2009, 5918/2009, 10974/2008, 15860/2010, 346/2004, 88/2005, 6519/2012, 2526/2012, 250/2003, 1980/2003, 1881/2006, 1933/2003 nerozhodol v zákonnej lehote. Žalobca vo svojom návrhu súčasne vzniesol námietku zaujatosti sudcov Okresného súdu Trnava a vzhľadom na ich pomer k veci a účastníkom konania žiadal o ich vylúčenie z prejednávania a rozhodovania veci a o prikázaní veci inému súdu.

Okresný súd Trnava uznesením č.k. 14C/107/2012-8 zo dňa 8.10.2012 spojil konania Okresného súdu Trnava sp. zn. 14C/107/2012, 14C/108/2012, 14C/110/2012, 14C/111/2012, 14C/112/2012, 14C/113/2012, 14C/114/2012, 14C/115/2012, 14C/116/2012, 14C/117/2012, 14C/118/2012, 14C/119/2012, 14C/120/2012, 14C/121/2012, 14C/122/2012, 14C/123/2012, 14C/124/2012, 14C/125/2012, 14C/126/2012, 14C/127/2012, 14C/128/2012, 14C/129/2012, 14C/130/2012, 14C/131/2012, 14C/132/2012, 14C/133/2012, 14C/134/2012, 14C/135/2012, 14C/136/2012, 14C/137/2012, 14C/138/2012, 14C/139/2012, 14C/140/2012, 14C/141/2012, 14C/142/2012,

14C/143/2012, 14C/144/2012 na spoločné konanie, ktoré bolo ďalej vedené pod spoločnou spisovou značkou 14C/107/2012.

Rovnako Okresný súd Trnava uznesením č.k. 13C/108/2012-7 zo dňa 5.10.2012 spojil konania Okresného súdu Trnava sp. zn. 13C/108/2012, 13C/109/2012, 13C/110/2012, 13C/111/2012, 13C/112/2012, 13C/113/2012, 13C/114/2012, 13C/115/2012, 13C/116/2012, 13C/117/2012, 13C/118/2012, 13C/119/2012, 13C/120/2012, 13C/121/2012, 13C/122/2012, 13C/123/2012, 13C/124/2012, 13C/125/2012, 13C/126/2012, 13C/127/2012, 13C/128/2012, 13/129/2012, 13C/130/2012, 13C/131/2012, 13C/132/2012, 13C/133/2012, 13C/134/2012, 13C/135/2012, 13C/136/2012, 13C/137/2012, 13C/138/2012, 13C/139/2012, 13C/140/2012, 13C/141/2012, 13C/142/2012, 13C/143/2012, 13C/144/2012, 13C/145/2012 na spoločné konanie, ktoré bolo ďalej vedené pod spoločnou spisovou značkou 13C/108/2012.

Krajský súd v Trnave uznesením č.k. 10NcC/19/2012-13 zo dňa 18.10.2012, č.k. 9NcC/45/2012-12 zo dňa 22.10.2012 v spojení s uznesením, č. k. 9NcC/45/2012-12 zo dňa 18.12.2012 rozhodol, že sudcovia Okresného súdu Trnava sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania vecí sp. zn. 14C/107/2012 a sp. zn. 13C/108/2012 a veci prikázal na prejednanie a rozhodnutie Okresnému súdu Senica, ktorému tieto napadli dňa 22.11.2012 pod sp. zn. 7C/285/2012 a 7C/286/2012.

Okresný súd Senica následne uznesením č.k. 7C/285/2012-35 zo dňa 18.4.2013 spojil konania Okresného súdu Senica sp. zn. 7C/285/2012 a 7C/286/2012 na spoločné konanie s tým, že ďalej budú vedené pod spoločnou spisovou značkou 7C/285/2012.

Žalovaný sa na pojednávanie nedostavil, svoju neúčast' odôvodnil hospodárnosťou konania, ako i kolíziou s pojednávaniami na iných súdoch. Súhlasil, aby súd pojednával v jeho neprítomnosti a rozhodol tak, že žalobu zamietne ako nedôvodnú. Na základe uvedeného súd v súlade s § 101 ods. 2 O.s.p. vec prejednal a rozhodol v jeho neprítomnosti.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom právneho zástupcu žalobcu, písomným vyjadrením žalovaného zo dňa 5.2.2013, písomným stanoviskom žalobcu k vyjadreniu žalovaného zo dňa 17.7.2013, ako aj ostatným obsahom spisu a zistil tento skutkový stav vecí :

Žalobca sa písomne podanými žalobami dňa 27.9.2012 domáhal od žalovaného zaplata sumy 96182,91 € a to z titulu majetkovej škody v sume 52211,11 € a z titulu nemajetkovej ujmy v sume 43971,80 €. Žalobca ako oprávnený podal prostredníctvom súdneho exekútora na Okresný súd Trnava ako exekučný súd návrhy na vykonanie exekúcie voči povinným: W. C., M. G., M. Z., O. Z., V. G., B. F., O. N., V. O., O. Y.Á., U. T., V. N., I. C., Z. F., W. W., F. R., S. G., O. G., O. O., M. D., Z. W., M. Ž.X., L. S., O. O. Š., C. C., A. Z., S. G., A. C., A. P., F. J., T. G., L. C., A. P., A. P., O.F. Š., O. N., F. O., N. O., U. A., M. C., O. Z., M. U., O. A., O. Š., O. H., C. H. a v exekučných konaniach vedených pod sp. zn. EX 346/2004, EX 1343/2007, EX 4814/2012, 15216/2011, EX 12116/2010, EX 13515/2010, EX 451/2004, EX 1170/2006, EX 66/2004, EX 14094/2011, EX 14093/2011, EX 228/2005, EX 295/2005, EX 1280/2006, EX 4908/2012, EX 364/2005, EX 328/2005, EX 1048/2006, EX 15461/2010, EX 7609/2009, EX 190/2006, EX 457/2006, EX 473/2007, EX 88/2005, EX 6519/2012, EX 2526/2012, EX 250/2003, EX 1980/2003, EX 1881/2006, EX 1933/2003 podal návrhy na zmenu exekútora. V zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku bola založená povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti a v zmysle § 44 ods. 8 Exekučného poriadku vznikla exekučnému súdu povinnosť rozhodnúť o návrhu na zmenu exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného. Nakoľko k vydaniu rozhodnutia o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie došlo ako aj o návrhu na zmenu exekútora až po dlhej dobe, hoci pre dané prieťahy podľa názoru žalobcu neexistovali dôvody, žalobca si z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu uplatnil náhradu majetkovej škody aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi dorúčením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, respektíve návrhu na zmenu exekútora a rozhodnutím súdu o žiadosti respektíve o návrhu. Náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch si žalobca uplatnil z dôvodu, že konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a návrhu na zmenu exekútora v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov nie je dostatočným

zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Márnym uplynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania žalobcu na vymoženie pohľadávky, nakoľko mohlo dôjsť k zániku povinného, k strate kontaktu s povinným či k insolventnosti povinného a nemajetková ujma má predstavovať satisfakciu za konkrétne porušenie zákona. Pred podaním žalôb na súd žalobca postupoval v zmysle ustanovenia § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov a písomne požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody. Do podania žalôb na súd však neobdržal od žalovaného pozitívnu reakciu.

Žalovaný v písomnom vyjadrení zo dňa 5.2.2013 žiadal žalobu zamietnuť. V prvom rade žalovaný poukázal na nejasný titul nároku na náhradu škody, nakoľko zo žaloby nie je zrejmé, či namieta nesprávny úradný postup v podobe prietáhov alebo sa nároku domáha z dôvodu rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia ako nezákonného rozhodnutia. Žalovaný mal súčasne za to, že žaloba je podaná predčasne, keďže v zmysle § 15 ods. 1 a § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. od doručenia žiadostí o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody neuplynulo 6 mesiacov. Žalovaný rovnako informoval, že žalobca napriek výzve na doplnenie žiadosti o predbežné prerokovanie náhrady škody, mu neposkytol žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie podaných žiadostí a tým zmaril možnosť predbežne prerokovať nárok na náhradu škody a z uvedeného dôvodu ho žalobca nepovažuje za predbežne prerokovaný. Žalovaný v súvislosti s posúdením, či došlo alebo nedošlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 16/02, v ktorom Ústavný súd SR konštatuje, že samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamená automaticky prietahy v konaní. Žalobcovi rovnako vyčítal, že tento nepreukázal podanie sťažnosti na prietahy v konaní a ani rozhodnutie, v ktorom by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, ktorých existenciu môže konštatovať len Ústavný súd SR, a preto nie je preukázaný ani nesprávny úradný postup. Rovnako žalovaný namietal aj vyčíslenie materiálnej škody s odôvodnením, že požadovať paušálnu sumu je nesprávne a účelové. V konaní je potrebné preukázať skutočnú škodu listinnými dôkazmi, ktoré však žalobca nepreukázal. Pokiaľ ide o nemajetkovú ujmu, poskytovanie finančného zadosťučinenia nie je automatické, ale podlieha podrobnému skúmaniu, keďže prietahy v konaní môže posudzovať len Ústavný súd.

V písomnom stanovisku žalobcu k vyjadreniu žalovaného zo dňa 17.7.2013 žalobca upresnil, že sa svojím návrhom nedomáha náhrady škody a nemajetkovej ujmy z titulu nezákonného rozhodnutia, ale z dôvodu nesprávneho úradného postupu v zmysle § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., ktorý vidí v tom, že exekučný súd nerozhodol o návrhu v zákonom predpokladanom čase (legálnej lehote) a po uplynutí takto predpokladaného času bol po právne významný čas v konaní bezdôvodne nečinný, čím spôsobil zbytočné prietahy. Namietol tiež nesplnenie zákonnej lehoty podľa § 44 ods. 2 a 8 Exekučného poriadku, nakoľko mal za to, že súd musí v 15-dňovej lehote preskúmať súlad vykonania exekúcie so zákonom, ako aj musí rozhodnúť o návrhu na zmenu exekútora. Prípadná vysoká zaťaženosť okresného súdu nemôže byť dôvodom pre nedodržanie zákonnej lehoty, nakoľko úlohou štátu je súdy dostatočne personálne zabezpečiť. Žalobca poprel, že by akokoľvek maril predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, nakoľko reagoval na každý podnet žalovaného obšírnym stanoviskom, v ktorom vysvetlil všetky rozhodujúce skutočnosti. Čo sa týka oprávnenia jediného orgánu a to Ústavného súdu skúmať prietahy v konaní, žalobca poukazuje na ustanovenie čl. 46 ods. 3 Ústavy SR, ktoré je základom žalobcovho uplatneného nároku. Žalobca je presvedčený, že taký výklad zákona č. 514/2003 Z. z., ktorým by všeobecný súd nebol oprávnený preskúmať existenciu zbytočných prietáhov v konaní je ústavne nekonformný a s ohľadom na ustanovenie čl. 152 ods. 4 Ústavy SR je takýto výklad neprípustný. Podľa názoru žalobcu, ústavne konformným výkladom ustanovenia § 9 zákona č. 514/2003 Z. z. je taký výklad, podľa ktorého súd konajúci o nároku na náhradu škody je sám oprávnený posúdiť otázku, či v prejednávanej veci vznikli zbytočné prietahy. Pokiaľ ide o preukázanie majetkovej škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom súdu, žalobca uviedol, že túto dostatočne preukázal tým, že označil dôkazy preukazujúce nesprávny úradný postup súdu. Vznik majetkovej škody preukazujú tiež listinné dôkazy založené v exekučnom spise, ktoré sú svojím obsahom urgenciou konania. Tieto urgencie musel niekto napísať a zaslať na súd, s čím sú spojené finančné výdavky. Žalobca si teda ako náhradu majetkovej škody uplatňuje náklady, ktoré mu vznikli v priamej príčinnej súvislosti s nekonaním exekučného súdu. Na odstránenie akýchkoľvek pochybností o výške nároku žalobca zadal vypracovanie znaleckého posudku Znaleckému ústavu Ekonomickej univerzity v Bratislave. Ohľadom náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch žalobca poukázal na rozsiahlu podpornú argumentáciu uvedenú v žalobnom návrhu. Poukázal tiež na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu, podľa ktorej aj pri žalobcovi, ktorým je obchodná spoločnosť môže vzniknúť iná ako

peňažná škoda spočívajúca v zásahu do povesti podniku, vo vyvolaní neistoty v plánovaní rozhodnutí, v ťažkostiach pri samotnej správe podniku. Žalobca je toho názoru, že jednoznačne preukázal, že konštatovanie porušenia práv nie je v danej veci dostačujúce na dosiahnutie spravodlivosti, nakoľko bola dokázaná intenzita, rozsiahlosť a komplexnosť následkov vyvolaných porušením práv, a preto je nutné finančné zadosťučinenie. Príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a škodou žalobca vidí v tom, že k vzniku majetkovej škody (predstavujúcej náklady súvisiace s pracovnými úkonmi v snahe odstrániť nečinnosť súdu) resp. nemajetkovej ujmy (spočívajúcej v trvaní omeškania súdu) by jednoznačne nebolo došlo, ak by súd rozhodnutie vydal včas. Žalobca je presvedčený, že príčina a následok sú tak zrejme, ich spojenie priame, bezprostredné a neprerušené.

Právny zástupca žalobcu v svojej výpovedi uviedol, že žalobca trvá na svojich návrhoch a pridržia sa argumentácie tam uvedenej. Žalobca namieta neprávny úradný postup exekučného súdu, ktorý spočíva v tom, že exekučný súd nerozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a o návrhu na zmenu exekútora v zákonom stanovenej lehote, rovnako tak tento namieta nesprávny úradný postup exekučného súdu čo sa týka posúdenia práva žalobcu na zaplatenie dlhu v časti istiny a to bez splnenia zákonných podmienok na takýto postup. Žalobca podal žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody na MS SR a to v agende ZE dňa 23.4.2012, v agende NP dňa 25.5.2012, a agende Istina RS 25.9.2012 a v agende NZP taktiež 25.9.2012. Na otázku sudkyne PZ žalobcu uviedol, že nemá vedomosť o tom, ako bolo rozhodnuté o sťažnostiach na prieťahy v konaní. Za účelom vyčíslenia výšky škody vzniknutej v dôsledku nesprávneho úradného postupu žalobca navrhol vyčkat' na dokončenie zadaného znaleckého posudku, ktoré sa očakáva koncom augusta 2013.

Podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

Podľa § 3 ods. 1 písm. d) zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu podania žalôb, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 9 ods. 1,2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu podania žalôb, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu podania žalôb, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 1,2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu podania žalôb, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Každý je povinný bez zbytočného odkladu na požiadanie príslušného orgánu, ktorý koná v mene štátu, písomne oznámiť skutočnosti, ktoré majú význam pre predbežné prerokovanie nároku.

Podľa § 17 ods. 1,2, 3 písm. b), 5 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu podania žalôb, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak. Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo. V žiadosti o predbežné prerokovanie nároku a pri uplatnení nároku na súde je poškodený povinný uviesť požadovanú výšku úhrady podľa odsekov 1 a 2.

Na základe vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu veci vyvodil súd ten právny záver, že žaloba nebola podaná dôvodne. Žalobca sa podaním adresovaným priamo žalovanému a doručeným dňa 23.4.2012 domáhal v zmysle § 15 ods. 1 a § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z. predbežného prerokovania a uspokojenia nároku na náhradu škody. Do podania žaloby na súd šesťmesačná lehota neuplynula, avšak súd vo veci rozhodoval po uplynutí šesťmesačnej lehoty od prijatia predmetnej žiadosti žalovaným, žalobu tak súd nepovažoval za predčasnú. Žalobca sa podanou žalobou domáhal náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy v dôsledku nesprávneho úradného postupu z dôvodu, že k rozhodnutiu o udelení poverenia na vykonanie exekúcie nedošlo v zákonnej 15 dňovej lehote a o návrhu na zmenu exekútora v zákonnej 30 dňovej lehote. Súd má za to, že aj keď § 9 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom ku dňu podania žalôb, ktorý zakotvuje zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, neobsahuje ustanovenia o právomoci prvostupňového súdu rozhodovať vo veciach náhrady škody z titulu prietáhov v konaní až po právoplatnom rozhodnutí oprávneného orgánu o sťažnosti proti prietahom v konaní, z dôvodovej správy týkajúcej sa poslednej novelizácie zákona č. 514/2003 Z. z. jednoznačne vyplýva, že takýmto spôsobom bolo potrebné k citovanému ustanoveniu zákona pristupovať vždy. Novela nezaviedla nič nové, len explicitne vyjadrila, čo bolo zrejme už pred účinnosťou novely. K doplneniu ustanovenia § 9 zákona č. 514/2003 Z. z. zákonodarcu nepochybne viedla skutočnosť, že práve z dôvodu absencie explicitného vyjadrenia povinnosti súdu vychádzať aj pri posudzovaní nárokov vyplývajúcich z tvrdeného nesprávneho úradného postupu z rozhodnutí oprávneného orgánu o sťažnosti proti prietahom v konaní (s tým, že takéto posúdenie nie je v právomoci prvostupňového súdu) prichádzalo v praxi k nejednotnosti vo výklade citovaného zákona a zrejme i k nejednotnosti v konaní pred súdmi. Uvedené podľa názoru súdu vyplýva z bodu 7 dôvodovej správy k návrhu zákona č. 508/2010 Z. z., ktorý novelizuje zákon č. 514/2003 Z. z., podľa ktorej návrh vychádza z platnej úpravy, nakoľko existuje možnosť domáhať sa ochrany svojich práv využitím inštitútu ústavnej sťažnosti v súlade s ustanovením § 127 ods. 1 Ústavy SR. Otázkou, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantované v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, je kompetentný preskúmať ústavný súd, ktorý ju v súlade so svojou ustálenou judikatúrou preskúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). Súdne konanie nie je kompetentný preskúmať súd v konaní o náhrade škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z., ale len Ústavný súd SR na podklade ústavnej sťažnosti. Opačný výklad by znamenal, že by existovalo niekoľko orgánov, ktoré by boli oprávnené v tom istom čase preskúmať postup toho istého súdu z hľadiska vzniku zbytočných prietáhov. Pokiaľ by súd konajúci o náhrade škody mohol hodnotiť postup iného súdu z hľadiska existencie zbytočných prietáhov, znamenalo by to absurdný záver, keďže všeobecné súdy by preskúmavali postup iných všeobecných súdov, pričom uvedené by mohlo smerovať aj k porušeniu inštančného princípu v súdnictve. Vecne príslušné pre rozhodovanie sporov o náhradu škody sú v prvom stupni zásadne okresné súdy, avšak súdy, ktoré môžu porušiť právo fyzických a právnických osôb na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, môžu byť aj súdy vyššieho stupňa (krajské súdy, Najvyšší súd SR). V prípade, ak by sa zbytočných prietáhov dopustil napr. Najvyšší súd SR, poškodený subjekt by sa mal obrátiť v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. na okresný súd, aby konštatoval, že jeho nadriadený orgán sa dopustil zbytočných prietáhov. Postup súdu vyššieho stupňa by bol v takomto prípade preskúmaný súdom nižšieho stupňa, čo je zjavne vylúčené a uvedené len potvrdzuje, že konštatovať existenciu prietáhov v súdnom konaní je oprávnený výlučne Ústavný súd SR. Vzhľadom na vyššie uvedené návrh zákona výslovne dopĺňa, že všeobecný súd môže pristúpiť k priznávaniu náhrady škody v konaní podľa zákona č. 514/2003 Z. z. až v prípade, ak o existencii prietáhov bolo rozhodnuté týmto oprávneným orgánom.

Žalobca do vyhlásenia rozsudku súdu nepreukázal, že by podal sťažnosť na prietahy v exekučných konaniach vedených na Okresnom súde Trnava, žiadosť o prešetrenie vybavenia sťažnosti, resp. že by existovalo právoplatné rozhodnutie Ústavného súdu, ktorým by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov. Absenciou takéhoto rozhodnutia oprávneného orgánu o existencii prietáhov nebola splnená základná podmienka pre rozhodnutie o náhrade škody

v dôsledku nesprávneho úradného postupu orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, a preto sa súd v konaní existenciou ďalších predpokladov zodpovednosti za škodu (t.j. protiprávne konanie, vznik škody, príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním a vznikom škody a následne aj samotnou výškou škody) ďalej nezaoberal. Z uvedených dôvodov nebol dôvod ani vykonať ďalšie dôkazy navrhnuté žalobcom (znalecký posudok zadaný žalobcom majúci preukázať výšku škody, ani znalecký posudok majúci obsahovať vyjadrenie, či exekučný súd správne aplikoval smernicu ES). Vzhľadom na uvedené skutočnosti dospel súd k záveru, že žalobca neunesol dôkazné bremeno preukázania ním tvrdeného nesprávneho úradného postupu exekučného súdu a žalobu ako nedôvodnú zamietol.

O trovách konania rozhodol súd v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že žalovanému, ktorý mal vo veci plný úspech, náhradu trov konania nepriznal, nakoľko žalovaný trovy konania do vyhlásenia rozhodnutia nevyčísliť a zo spisu mu žiadne trovy nevyplývajú.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie a to do 15 dní odo dňa jeho doručenia, cestou podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Trnave, dvojmo.

V odvolaní sa okrem všeobecných náležitostí(§ 42 ods.3 O.s.p) musí uviesť proti ktorému rozhodnutiu súdu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. (§ 205 ods.1 O.s.p.)

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu , ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonan navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy , ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a)

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods.2 O.s.p.)

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák.č.233/1995Z.z., ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí , návrh na súdny výkon rozhodnutia.